

Innspel

til

"Lokal forskrift om jakt og fastsetting av minsteareal som grunnlag for tildeling av fellingsløyve."

I forvaltningssamanheng må kommunen skilja mellom minsteareal for godkjenning av vald og minsteareal for tildeling av fellingsløyver, då desse to ikkje har noko med ein annan å gjera.

I forvaltningssamanheng er det, det store biletet som gjeldt. Og då er det å sjå på som rein sabotasje av det arbeidet som vart lagt ned i si tid for å få til storvald, dersom ein no skulle redusera arealkravet for godkjenning av vald. Arealkravet for godkjenning av vald bør liggja på det nivået ein var på før kommunesamanslåinga.

Når ein no ynskjer å redusera til 400da for godkjenning av vald, så må ein rekna med at alle som til no har måtta samarbeida om større vald/ jaktfelt avdi dette var einaste måten for desse å få driva jakt, vil kunna freista å gå ut or samarbeidet med ynskje om å vera for seg sjølve. Mest sannsynlig ikkje som eigne vald men som jaktfelt. Dei fleste gardane i Alver er for små å rekna, og det er ikkje urimelig å anta at desse vil kunna få fleirtal på årsmøte i storvalda til å gå ut i eigne jaktfelt, då den faktisk grensa sett av kommunen er 400da.

Dersom dette skjer må ein anta at dei som i dag tek seg av det frivillige organisasjonsarbeidet i storvalda ikkje vil makta å ha dette arbeid lengre då ein vil få store utfordringar med "rettferdig" tildeling av kvotar etter dagens system, med påfølgande høg temperatur og krangling. **Dette vil føra til meirarbeid for kommunen då det er heilt rimelig å annta at storvalda i praksis vil gå "opp i liminga", og kommunen vil sitja att med alt arbeidet med tildeling av kvotar og tilleggsdyr samt alt det andre arbeidet som detta vil medføra, og som storvalda tar seg av kostnadsfritt for kommunen idag.** Sjølv om kommunen

meiner at det ikkje er nokon "automatikk i at ein får opprette sine egne vesle vald dersom ein har tilstrekkelig teljande areal" så er det dette som er realiteten dersom kommunen no set storvalda i ein situasjon som kan resultera i oppløysing av desse.

Det er ingen hemmelighet blandt jegarar, bønder og grunneigarar (og bør heller ikkje vera det for kommunen) at det neppe er noko me kranglar meir om enn "jaktrettar, fiskerettar og vegrettar". I slike saker er det då ofte heilt umulig å snakke motparten til "fornuft". Dersom desse då kan gå ut som egne jaktfelt, og at på til "sabotera" litt for grannane som ein tykkjer er urimelige, så er grunnen endå midre for samarbeid.

Det mest fornuftige kommunen kan gjera er å setja arealkrava for godkjennte vald attende til det dei var før, og senka arealkravet for tildeling av løyve. På det viset vil ein unngå full splid innad i storvalda.

Dei fleste valda/ jaktfelta som er i dag fungerer godt etter mitt syn, men det er til ei kvar tid ei og anna "glo" som ligg og ulmar. ***Desse glørna skal kommunen sløkkja, ikkje, leggja ved på!***

Det er heller ingen samanheng mellom tildelte løyver og fellingsprosent. Ved masse småe vald og jaktfelt (som er den praktiske realiteten bak forslaget til kommunen) så vil ein utan tvil få ei inneffektiv jakt der ein får store problem med å skyta kvoten. Bere tenk dykk om eg er på jakt på eigen bø ein kveld. Eg ser hjorten beitar på andre sida av gjerdet, hjå naboen som er i eit eige jaktfelt. Han er ikkje på jakt, eller er ferdig med jakta. Den Hjorten kan då med andre ord få gå i fred på denne bøen gjennom heile jakta.

Kommunen må fokusera på å skyta hjorten der denne kan skytast. Så lenge ein ikkje klarar å redusera hjortebestanden på Vestlandet, så er det ingen grunn til å halda att på tildelingane. Ein bør leggja seg på den regelen at alle vald som **skyt 85% av tildelt kvote, får auka kvote**. Når ein ser på innrapporteinga av skoten hjort, so ser ein at det som oftast er skote flest hjortar i september og deretter går fellingsprosenten pr månad nedover. Dette er det to grunnar til, vil eg påstå. Det eine er at i september så vert mesteparten av den mest hissige bøjjuven skoten, det andre er at det er i september ein har mest å velja i på kvoten. Med ein gang me som jegarar lyt lata dyr gå att avdi desse har feil kjønn, så går fellingsprosenten og effektiviteten nedover. Ein veit også at jegarane vert leie av jakta utover hausten, og at kvotane i fleire høver ikkje vert fyllte av den grunn. Dette må ein unngå. Ein må ha eit kvotesystem som er langt meir flytande enn idag. Ein bør for det første redusera kvoten for vald der mindre enn 85% er felt, og tildele desse løyva til andre vald som årleg søkjer om tillegsløyver. Ein bør også kunna omfordela delar av kvoten til vald som har meir en 50% av kvoten att halvvegs i jakta. På det viset

kunne ein årleg ha gjort justeringar i tildelte løyver for å auke uttaket, då det har ingenting for seg at det år for år står ei mengd med ubrukte løyver rundt om, samstundes som at enkelte vald heilt klart kunne skote meir.

No er det mange meiningar om kva som gjer eit vald høg fellingsprosent, som oftast så talar ein om godt eller dårlegt område, mykje eller lite innmark osv. Det som ein snakkar minst om og som har mest å seie for fellingsprosenten er kor ivrige og ikkje minst dyktige jegarar det er i dei einskilde vald/jaktfelt.

Dei valda med høgast fellingsprosent, må få skyta det dei kan innan forvaltningsplanen uavhengig av valdstorleik, skal ein redusera hjortestamma. Kommunen bør også opna for større uttak der ein har beiteplager, men med krav om at desse hjortane vert skotne på bøane. Ein bør derfor i forvaltninga skjilja mellom forvaltning av den ville hjortestamma og den halvtamme hjorten med feil beiteadferd.

Når ein skal redusera hjortestamma så er dette eit sopassa stort virke, at ein her lyt sjå det som ei plikt og ikkje som ein rett.

Kvart vald har ei plikt til å fylla kvoten, greier dei ikkje det, må nabo-valda få moglegheit. Me er difor tente med meir "flytande" kvotar enn me har i dag, der alle vald til ei kvar tid kan få redusering eller auking av kvote basert på den faktiske fellingprosent valdet greier handskast med og ikkje kva kvote dei har rett på i henhold til eit arealkrav på eit papir. Dersom ein har vald der ein ser ein tyddig tendens til at kalvane ikkje vert skotne, så bør reduksjonen i tildelingar skje i form av kolle og kalv. Ein bør også sjå på fri kalveskyting og "kjønnsfrie" ungdyr på kvoten, for å gjera jakta på yngre dyr langt meir effektiv enn denne er idag.

Med Helsing

Aril Langesæter. Jeger og Bonde.